

[Dohrmann]

man læser det, jeg virkelig har udtalt. Når man har gjort det, ser man, at det fremgår helt tydeligt, at hvis der er noget, fremskridtspartiet ikke går ind for, så er det skat-testigninger. Dette lovforslag betragter vi foreløbig som en skattestigning, og vi siger derfor nej.

(Kort bemærkning).

Mogens Voigt (FP):

Nu fik hr. Dohrmann jo delvis svaret fru Lilli Gyldenkilde, men lad mig skære det ud i pap, så at alle kan forstå det: fremskridtspartiet er færdig med at være gulvmåtte for denne regering. Vi skal nu have krone for krone. Dermed siger jeg på fremskridtspartiets vegne, at skal vi stemme for dette lovforslag, der betyder en skat på produktionen på 1,4 mia kr., så skal vi have en tilsvarende forhøjelse af det statslige bundfradrag.

Så mener jeg, det er sagt, så alle kan forstå det, og jeg taler på hele gruppens vegne.

Niels Helveg Petersen (RV):

Der var et enkelt ord i hr. Dohrmanns indlæg, som vi ikke fandt i hr. Mogens Voigts indlæg. Det var ordet »foreløbig«. Jeg ved ikke, hvor meget vi skal lægge i det, men det vil jeg lade tiden afgøre.

Lovforslaget har to hovedelementer. Det ene element er et forslag om at graduere dagpengene efter anciennitet. Det er et forslag, vi ikke kan støtte. Det vil dels på grund af sine konkrete virkninger, dels på grund af sine administrative forviklinger være et dårligt forslag at føre ud i livet, og regeringen skal ikke regne med vores tilslutning til den del af forslaget, hvilket da også for længst er meddelt her fra talerstolen og i øvrigt direkte over for regeringen.

Det andet element i lovforslaget er et forslag om at styrke statsfinanserne ved at hæve arbejdsgiveres og lønmodtageres bidrag til arbejdsløshedsforsikringen som led i en bestræbelse for, at de forsikrede yder et større samlet bidrag til forsikringsordningen. Denne side af forslaget har vi sympati for. Vi finder, det er en rigtig bestræbelse. Den blev igangsat sidste år med en ganske kraftig forhøjelse af medlemsbidragene, og den fortsætter i år med det forslag, der ligger her. Vi finder, at det i en situation, hvor der er behov for budgetforbedringer, er velmotiveret

at søge også denne forsikringspost inden for de offentlige udgifter sat i vejret.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg har bemærket, at der er nogle, der tror, at politikken over for de arbejdsløse, både det forslag, vi har til behandling nu, og de indgreb, der allerede er foretaget fra den borgerlige regerings side, er udtryk for, at regeringsmedlemmerne hader de arbejdsløse, og jeg må indrømme, at det kunne man også let komme til at tro. Men jeg tror egentlig ikke, at det er, fordi de hader de arbejdsløse. Jeg tror bare, at det, det handler om, er, at de har nogle meget sikre klasseinstinkter, når det kommer til stykket. De har det sikre klasseinstinkt, der siger, at arbejdsgiverne har en klar interesse i at få en løntrykkerreserve, og hvis det skal være en effektiv løntrykkerreserve, så går det altså ikke an, at den har anstændige levevilkår, for så udfører den ikke den funktion, den skulle udføre. Så fungerer den ikke som den uorganiserede, sorte arbejdskraft, som skal presse lønnen for dem, der allerede har arbejde. Det gør den mest effektivt, hvis den har så dårlige vilkår, at den simpelt hen af økonomiske årsager bliver tvunget ud i den funktion.

Desuden har forslaget også den herlige effekt – set med de borgerliges øjne – at det giver en budgetbesparelse, uden at man behøver at tage nogen penge fra dem, der hører til den bedrestillede del af den danske befolkning. Jeg har bemærket, at de borgerlige ordførere på række var heroppe at sige, at dette handler om budgetbesparelser. Ja, hr. Tørnæs var nu lidt mere ærlig, og det synes jeg var rart at høre, men de andre sagde, at det bare var en budgetbesparelse, og CDs ordfører syntes oven i købet, at det var ubehageligt, men alligevel var det nødvendigt, og det bliver lagt op, som om det er den rene og skinbarlige økonomiske nødvendighed. Det er temmelig tydeligt, at dette ikke er betinget af den rene og skinbarlige økonomiske nødvendighed, for der var så mange andre steder, hvor man kunne foretage en budgetbesparelse, uden at det så entydigt som her vender den tunge ende nedad.

Derfor kan man ikke sige andet, end at det er klart politisk betinget på den måde, at det rammer et for regeringen at se bekvemt mindretal, om end et stort mindretal, i befolkningen. Man lader være med at ramme